

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologiæ Polemicæ Universæ

Pichler, Vitus

Augustæ Vindellicorum, Anno MDCCXIII.

§. 3. D. Petrus in Primatu debuit habere aliquos Successores.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39374

inter hæreses reputasset hanc Aëtij propositionem hæresi § 3. *Presbyterum ab Episcopo nullâ differentiâ debere discerni.*

Urgebis : Omnes Apostoli æquè ac Petrus missi sunt in mundum universum ad docendum ; imò æquè erant pleni Spiritu S. ita ut non indigerent Moderatore & Governatore Petro : ergo. R. Missi sunt, sed non æquè ; hoc est, cum pari potestate & jurisdictione : nam Petri potestas erat ordinaria, illorum tantùm quasi delegata, sine perpetua successione. Apostoli reliqui

quoad suas personas erant quidem pleni Spiritu S. & non indigebant Governatore Petro quoad docendum infallibiliter ; tamen quia reliquorum Apostolorum Successores futuri erant fallibiles, & indigentes Moderatore, supremo Capite ac Pastore, sine cuius cura in infinitas abituri essent Sectas ; subordinatio sub uno supremo Pastore jam instituta est in Apostolis, quia posteris illa futura erat necessaria ; qualis enim Ecclesiam regendi forma erat futura usque ad finem Mundi, talem decebat esse in ipso ejus exordio.

§. III.

D. Petrus habere debuit aliquos Successores in Primatu, & supremo Pontificatu.

18. **P**robatur 1. Christus Ecclesiam suam non instituit pro brevi aliquo tempore, quo vixit S. Petrus, sed duraturam usque ad finem mundi, ut vel Adversarij fateri debent : ergo pro omni tempore futuro debuit ipsi providere de aliquo supremo Capite, & Rectore Universali : ergo D. Petrus habere debuit aliquos Successores in Primatu, seu supremo Pontificatu, ac munere Pastoralis. Siquidem Ecclesia post tempora Christi & S. Petri non minùs indiget, semperque indigebit supremo Capite, & Rectore Universali ; cum semper possint oriri hæreses, & controversiæ fidei, quæ sine supremo Judice dignosci & decidi nequeunt, & cum oves semper indigeant Pastore, subditâ Rectore, discipuli Magistro &c.

19. **P**rob. 2. Ijs argumentis, quibus supra ostendimus, regimen Ecclesiæ esse Monarchicum ; Ecclesia enim semper durare debet usque ad finem Mundi.

Confirmatur 1. In Synagoga fuit perpetua successio summorum Pontificum ab Aarone usque ad ejus finem tempore Christi : ergo & Ecclesia Christiana habere debet, ne sit deterioris conditionis. 2. Ecclesia debet regi post tempora Christi & Petri, quo modo regebatur statim initio ; aliàs non esset nunc eadem Ecclesia, quæ olim ; nam mutata formâ regiminis mutaretur & ipsa : sed initio regebatur ab uno Capite Christo ; postea D. Petro, Christi Vicario (non Successore, nam Christus ipse nunquam desinit gubernare suam Ecclesiam per influxum gratiæ

tiae internum, & assistentiam, quam praestat suo Vicario) 3. Ecclesia est aedificata super Petrum tanquam fundamentum: ergo ne subtrahendo fundamentum ruat Ecclesia, debet fundamentum perpetuo durare in Petri Successoribus.

20. Ob. In Scriptura S. non fit ulla mentio de Successore Petri: ergo nullus ruit. R. Quamvis explicite nulla fiat mentio, tamen per claram consequentiam inde deducitur, cum Scriptura dicat, *Portas inferi nunquam prevalituras adversus Ecclesiam, Ecclesia au-*

tem non possit esse acephala seu sine Capite, ut monstravimus. Unde ea, quae Petro tanquam Vicario Christi dicta legantur, etiam intelligenda sunt de ejus Successoribus. Dices ergo etiam hoc intelligendum est de Papa, quando Christus ad Petrum dixit: *va-*
de post me Sabana. R. N. illatum; quaedam enim dicta sunt Petro, ut est persona privata, quaedam vero ut est persona publica & Ecclesiae Caput, uti: *confirma fratres tuos, pascere oves meas* &c. Illa non spectant ad Successores, bene tamen ista.

§. IV.

Romani Pontifices fuerunt, & adhuc sunt illi Successores D. Petri in Primatu, & supremo totius Ecclesiae Regimine.

21. **P**robatur 1. Debit semper & adhuc debet aliquis succedere D. Petro in supremo totius Ecclesiae Regimine, ut patet ex §. precedente: sed haec non successit, nec hodie succedit alius, quam Romani Pontifices: ergo isti fuerunt, & adhuc sunt illi Successores D. Petri &c. *Minor* probatur partim negative, partim positive: *Negative* quidem, quia nullus alius fuit unquam agnitus pro Successore D. Petri in supremo totius Ecclesiae Regimine; quamvis enim Episcopi Antiocheni successerint D. Petro in *Episcopatu* Antiocheno, non tamen successerunt in *Pontificatu*; quia S. Petrus, quamvis fuerit etiam Episcopus particularis Antiochenus, tamen Pontificatum non ibi *habuit*, sed postquam desertit Eccle-

siam Antiochenam, & sedem fixit Romae, secum transtulit Pontificatum, eumque reliquit in Sede Romana, quam exivit ad dignitatem Pontificiam. Unde eadem *Minor* probatur etiam positive: ille succedit Petro in Pontificatu seu in supremo Regimine, qui succedit in illa Cathedra, quam Petrus ad Pontificatum exivit, & quam Petrus moriens tenuit: sed in hac Cathedra succedunt, semperque successerunt soli Romani Pontifices, quia Petrus in fine vitae fuit Episcopus particularis Romae, & simul universalis Pontifex totius Ecclesiae; nam ante mortem nunquam deposuit Pontificatum, seu supremum ac Universale Regimen. Et haec utique causa fuerit, quod Episcopo Romano semper primas dedit Antiqui-